

[Tholstrup.]

værende finansminister, det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen, sagde, at „der ikke var tale om noget, der var falsk i denne forbindelse“, og senere, at

„det fra fondens side var at betragte som en anbringelse i en bank.“

Den nuværende finansminister var heller ikke glad for, at folket skulle rives ud af illusionen, og henviste med en flot håndbevægelse til, at pengene jo var at finde i statens forskellige aktiver. Sandheden er den enkle, at disse afgifter er gået ind i statens kasse og brugt på samme måde som de øvrige statsindtægter, nemlig sådan, at hvis man pludselig skulle bruge flere penge til vejformål, end afgifterne giver, så måtte man udskrive nye skatter til dækning heraf.

Spørgsmålet er måske: Hvad tjener det til at have en sådan vejfond? Og hertil vil jeg sige, at det kan være såre nyttigt, for når vi har gode tider og store indtægter til vejfonden, er det som regel i forbindelse med god beskæftigelse, hvor interessen for vejarbejder ikke er så fremherskende. Vi kan få andre tider med arbejdsløshed, og så er vejarbejder kærkomne til at bøde herpå. Det er derfor slet ikke så dumt at have en vejfond at kunne tære på i dårlige tider, vel at mærke når pengene er tilstede og let realisable, uden at dette forstyrrer samfundsbilledet sådan som en pludselig udskrivning af ekstraskatter til imødegåelse af arbejdsløshed, som altid kommer, når folks skatteevne er mindst. Det er i de gode tider, man skal lægge lidt op til at tære på i de dårlige tider. I stedet har man i de senere år levet over evne og taget på forskud. Medens obligationskurserne er lave i en tid med god beskæftigelse, har det omvendte ofte været tilfældet, når der var aftagende aktivitet. Efter disse erfaringer skulle det derfor være en god idé midlertidigt at anbringe midlerne i obligationer, helst sådanne som kreditforeningsobligationer, således at de oven i købet formerer sig i ventetiden ved renteindtægterne.

Forslaget går altså ud på, at vi opretter en virkelig vejfond med indhold til afløsning af den fiktive vejfond, der hidtil har været.

Når man ellers taler om fonds, er det altid i forbindelse med godt og sikkert anbragte penge. Nu da sandheden er afsløret overfor befolkningen, vil jeg tro, at mit krav følges af den del af befolkningen, som mener, at lovene skal følges og efterleves, således som de er tænkt, da de blev lavet, og at de ikke kan ændres administrativt efter forgodtbefindende. Skal der ændres noget, så må det være for åbent tæppe gennem lovgivning, så hele befolkningen kan følge med i, hvad der virkelig sker med de pengemidler, som møjsommeligt er skrabet sammen og overgivet i statens varetægt til den dag, der bliver brug for dem. Den hidtil anvendte fremgangsmåde har vakt den største indignation i befolkningen, efter at det rette forhold er blevet kendt.

Jeg anbefaler med disse ord lovforslaget til en velvillig behandling og håber, at man finder frem til en løsning, som muliggør, at midlerne er tilstede den dag, der er brug for dem.

Kai Jensen: Efter at den højtærede finansminister nu har meddelt, at man fra regeringen i den allernærmeste fremtid vil kunne vente et forslag i forbindelse med samtlige de problemer, der knytter sig til motorafgifterne, vil jeg finde det ganske rimeligt, at man afventer og ser, hvad dette forslag indeholder, inden man tager stilling til den detail, som det foreliggende lovforslag peger på.

From: Jeg erkender, at det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Tholstrup her har rejst, er af overordentlig stor betydning for vort samfund, men jeg erkender også, at på baggrund af den højtærede finansministers oplysning om, at forslag om revision af motorafgifterne vil blive forelagt til behandling her i salen i løbet af ganske kort tid, er det et spørgsmål, om ikke det ville være hensigtsmæssigt at tage behandlingen og forhandlingen ved den lejlighed.

Nu er spørgsmålet imidlertid rejst, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige et par ting om det, da det jo er et meget aktuelt emne i den offentlige debat. Jeg synes forresten ikke altid, den offentlige diskussion har været ført under så saglige former, som det kunne være ønskeligt, men